

Sygn. akt VI Ka 257/24

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lipca 2024 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Elżbieta Kosecka - Sobczak

Protokolant: sekr. sąd. Anna Pikulska-Płachta

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Elblągu Michała Kwiatkowskiego

po rozpoznaniu w dniu 25 lipca 2024 r. w Elblągu sprawy

L. P. (1) s. C. i J. ur. (...) w E.

oskarżonego o czyn z art. 242 § 3 kk

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 12 kwietnia 2024 r. sygn. akt VIII K 759/23

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie przed sądem II instancji.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 257/24	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu			

<i>pierwszej instancji</i>	
Wyrok Sądu Rejonowego w Elblągu z 12 kwietnia 2024r. w spr. VIII K 759/23	
<i>1.2. Podmiot wnoszący apelację</i>	
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# oskarżyciel posiłkowy	
# oskarżyciel prywatny	
# obrońca	
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego	
# inny	
<i>1.3. Granice zaskarżenia</i>	
<i>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</i>	

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie		

	odpowiada prawu			
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		Ł. P. (1)	karalność oskarżonego Czyn z art. 242§3 kk	Informacja z KRK	k.548-552
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.	Informacja z KRK	Informacja została sporządzona przez podmiot do tego uprawniony, jej treść nie była kwestionowana przez strony, stąd dowód ten zasługuje na wiarygodność.	
<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			

Lp.	Zarzut		
1.	zarzut obrazy art. 607 e § 1 kpk poprzez jego błędna wykładnię, co miało wpływ na treść wyroku	# zasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		# częściowo zasadny	
<p>Obrońca oskarżonego postawił zarzut obrazy art. 607 e § 1 kpk poprzez jego błędna wykładnię i niezastosowanie przez sąd I instancji na potrzeby wydania zaskarżonego orzeczenia, gdy niezasadnie uznano iż doszło do wyłączenia zasady specjalności z uwagi na treść art. 607e §3 pkt. 4 kpk. Powołał się też na orzeczenia Sądu Najwyższego w sprawach III KK 21/13 i IV KK 780/18 z których wynika, iż nawet</p>		# niezasadny	

jeżeli wobec oskarżonego nie jest w danej sprawie stosowane tymczasowe aresztowanie, lecz jest on pozbawiony wolności w innej sprawie, to wyłączenie działania zasady specjalności w oparciu o przepis art. 607 e §3 pkt. 4 kpk nie jest możliwe. Podniósł też, że czyn zarzucany oskarżonemu zagrożony jest m.in. karą pozbawienia wolności wobec czego nie zachodzi wyłączenie przewidziane w art. 607 e § 3 pkt. 5 kpk.

Odnosząc się treści zarzutów i argumentacji przytoczonej na ich poparcie, to należy zauważyć, że i w postanowieniu Sądu Najwyższego w sprawie V KK 222/09, a następnie w uchwale tego Sądu z 24.11.2010 r. w spr. I KZP 19/10, przyjęto, że art.

607e § 3 pkt 4 kpk stanowi samodzielną przesłankę wyłączenia przewidzianej w art. 607e § 1 kpk zasady specjalności, dla jej wyłączenia nie jest potrzebne posiłkowanie się treścią art. 607e §3 pkt. 5 kpk, gdy przepis art. 607e § 3 pkt 4 kpk dotyczyć może wszystkich czynów zabronionych, niezależnie od wysokości zagrożenia sankcją karną. Mimo więc, że art. 607e § 3 pkt 5 kpk odnosi się wyłącznie do występków zagrożonych jedynie karami grzywny lub ograniczenia wolności, to samo stwierdzenie zaistnienia warunków z art. 607e §3 pkt. 4 kpk wystarczy do niestosowania w danej sprawie i to niezależnie od grożącej za rozpoznawany czyn sankcji, przewidzianej w art. 607e § 1 kpk zasady

specjalności.
Bowiem każdy z ośmiu punktów art. 607e § 3 kpk statuuje odrębną podstawę wyłączenia zasady specjalności (patrz: Dudka Katarzyna (red.), Kodeks postępowania karnego. Komentarz, wyd. III, Opublikowano: WKP 2023).
Przy czym z zarówno z aktualnego orzecznictwa sądów wyższych instancji, jak i poglądów doktryny wynika, że jeżeli w danej, rozpoznawanej sprawie nie stosowano wobec oskarżonego środka polegającego na pozbawieniu wolności, to nie stosuje się art. 607e §1 kpk. Pogląd taki został wyrażony nie tylko w przytoczonej w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku tezie z orzeczenia Sądu Najwyższego z 30 lipca 2020r.

w sprawie V
KK 243/20,
ale także w
orzeczeniach z 1
czerwca 2017 r.,
III KK 492/16,
z 28 września
2015 r., IV KK
136/15, z 15 lipca
2020r. w spr. V
KK 680/19 czy
z 23.11.2016r. III
KK 220/16 .
Zarówno
sędziowie Sądu
Najwyższego
uczestniczący w
wydaniu
powyższych
orzeczeń , jak
i komentatorzy
przepisów
Kodeksu
postępowania
karnego, w
zakresie
interpretacji art.
607e § 3 pkt
4 kpk, zgadzają
się (patrz
komentarze do
art. 607 e
kpk: np. red.
Skorupka 2023,
wyd. 6/Nita-
Światłowska, ,
red. Sakowicz
2023, wyd. 10/
Górski/
Sakowicz,
Dudka
Katarzyna (red.),
Kodeks
postępowania
karnego.
Komentarz, wyd.
Opubl: WKP
2023), że w
świetle art. 607
e § 3 pkt

4 kpk zasada specjalności jest wyłączona wówczas, gdy inne postępowanie karne, o czyn nieobjęty zgodą organu państwa wydającego, nie wiąże się ze stosowaniem wobec osoby ściganej środka polegającego na pozbawieniu wolności; nie ma natomiast znaczenia okoliczność, że osoba przekazana jest pozbawiona wolności w sprawie o przestępstwo, które stanowiło podstawę przekazania. Tym samym mimo braku zrzeczenia się przez oskarżonego zasady specjalności, możliwe było prowadzenie postępowania o czyn nie objęty ENA ponieważ w sprawie tej nie stosowano wobec oskarżonego środka polegającego na pozbawieniu wolności.

W przytoczonym przez obrońcę orzeczeniu SN w sprawie III KK 21/13 stwierdzono, że stosowanie tymczasowego aresztowania w toku postępowania karnego o inne przestępstwo niż to, które stanowiło podstawę przekazania osoby na podstawie ENA, jest przeszkodą prawną w jej ściganiu za ten czyn, ale odniesiono to do stanu faktycznego, gdy w danym postępowaniu nieobjętym nakazem przed przekazaniem osoby ściganej stosowano wobec niej środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Jednak w wyroku z 28.09.2015 r. w sprawie IV KK 136/15 Sąd Najwyższy stwierdził, że przepis art. 607e § 3 pkt 4 kpk zezwala na

ściganie, jeżeli postępowanie karne toczące się po przekazaniu osoby ściganej nie wiąże się ze stosowaniem wobec niej środka polegającego na pozbawieniu wolności, nie ma zatem znaczenia okoliczność, że środek taki stosowano wobec tej osoby przed jej przekazaniem. Co prawda wobec Ł. P. zastosowano tymczasowe aresztowanie, ale w realiach rozpoznawanej sprawy nigdy nie doszło do wprowadzenia wobec oskarżonego tego środka, po przekazaniu go nie stosowano więc wobec Ł. P. tymczasowego aresztowania.

Ponadto w zaskarżonym wyroku orzeczono wobec Ł. P. karę wolnościową ograniczenia (a nie pozbawienia) wolności, gdy z art. 607 e §3 pkt. 3 wynika

jeszcze jedna samodzielna przesłanka, która powoduje wyłączenie zasady z art. 607 e §1 kpk, tj. nie orzeczenia kary pozbawienia wolności albo innego środka polegającego na pozbawieniu wolności.

W świetle więc powyższych rozważań, to zarzut obrazy art. 607 e §1 kpk poprzez jego błędna wykładnię i niezastosowanie przez sąd I instancji na potrzeby wydania zaskarżonego orzeczenia nie podlegał uwzględnieniu, gdyż faktycznie doszło do wyłączenia zasady specjalności z uwagi na omówione przesłanki wymienione w treści art. 607e §3 kpk.

Na marginesie należy zaznaczyć, że obrońca nie kwestionował ustaleń sądu I

<p>instancji, które spowodowały przypisanie oskarżonemu czynu popełnionego do dnia 30 sierpnia 2021r., stąd w realiach niniejszej sprawy nie ma podstaw do rozważania przedawnienia karalności tego czynu.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>O zmianę wyroku poprzez umorzenie postępowania, ewentualnie o przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z przyczyn dla których zarzut z apelacji i argumenty podniesione w apelacji, a w konsekwencji wniosek końcowy nie</p>		

	zasługiwały na uwzględnienie.	
OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
1.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
ZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Cały Wyrok		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
Z przyczyn dla których zarzut z apelacji i argumenty podniesione w		

apelacji, a w konsekwencji wniosek końcowy nie zasługiwały na uwzględnienie.			
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzłe powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia wskazaniami szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
Pkt. II	W ustalonych okolicznościach sprawy, pomimo iż apelacja obrońcy oskarżonego nie zasługiwała na uwzględnienie, to zachodziły podstawy do zwolnienia oskarżonego przebywającego w jednostce penitencjarnej od kosztów postępowania odwoławczego z uwagi na trudną sytuację materialną (art. 624§1kpk).	
7. PODPIS		